

La veu dels poetes morts

CRÒNICA La Setmana de la Poesia invoca Arderiu, Foix, Carner i Villagómez

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Josep Maria Espinàs recordava en el seu llibre *Relacions particulars* el dia en què va anar a casa de J. V. Foix per recollir un parell de poemes per a la revista *Destino* i el poeta, a dos quarts de cinc, es va oferir a llegir-los-hi. I després un altre, i un altre, fins a l'hora de sopar. Aquesta actitud depredadora dels poetes, amb la quartilla a la mà a la caça de l'oient, potser obeeix, bromejava, a la seva «anèmia de lectors». Però pot resultar incòmoda, sobretot si el poeta no està precisament ben dotat com a rapsoda. Doncs bé, els assistents a la sessió *In Absentia* de la Setmana de la Poesia de Barcelona van poder posar-se ahir a la pell de Josep Maria Espinàs. I envejar-lo per haver conegut Foix, i compadir-lo per haver hagut d'escoltar-lo recitar durant quatre hores.

Precipitat (si no és que llegia un sonet, una forma que amb la seva regularitat doma el lector més caòtic),

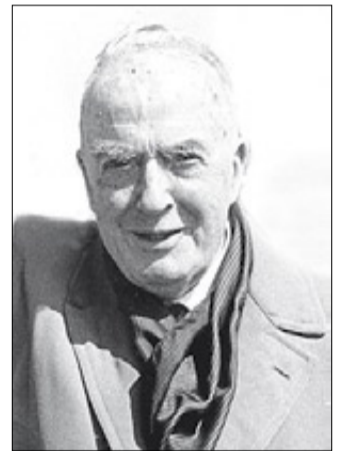
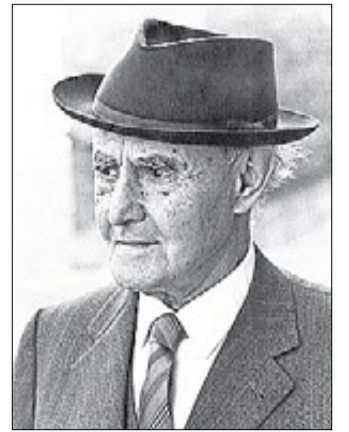
sense vocalitzar ni entonar... Sí que és certa, en molts casos, la reivindicació dels actors (els de la vella escola, almenys) que per a això ja hi són ells, que es tracta del seu ofici. I ahir mateix ho demostrava la rapsoda Núria Candela, en un altre escenari del festival, amb els versos de Vinyoli.

Però escoltar la veu del poeta té un altre valor afegit. És una «litúrgia», potser la més antiga, sostenia ahir Margarida Trias, directora de la Fundació Foix i organitzadora de la trobada, en què es va poder escoltar, a la Biblioteca de Catalunya, quatre autors desapareguts recitant els seus propis versos. Per sentir la «presència» (no, no es va moure cap moble) de Clementina Arderiu, Josep Carner, Marià Villagómez i J. V. Foix.

FONOTECA A LA WEB // El miracle és possible gràcies a la Fonoteca de la Cèdrea Màrius Torres de la Universitat de Lleida, que ofereix lliurement a la web (www.catedramariustorres.udl.cat) les gravacions de poetes cata-

► Sessió d'audició de poetes (com J. V. Foix i Josep Carner, a la foto), ahir, a la Biblioteca de Catalunya.

Una web permet escoltar els escriptors catalans llegint els seus poemes

lans que ha recopilat, des d'una sèrie localitzada increïblement a la Biblioteca del Congrés dels EUA fins a la sèrie de discos *Poemes amb la veu dels poetes*, d'Edigsa, o les cintes en què el

doctor Joan Colomines gravava els recitals resistencialistes que es feien a casa seva.

Escoltar recitar Arderiu i Carner, això sí, té el valor impagable d'un viatge en el túnel del temps (amb l'emfàtica declamació, marcant musicalment els peus dels versos com en una classe de mètrica clàssica, el tonant *Oh Sitges, cel i calitges!* amb què comença el *Madrigal a Sitges* de Car-

ner...). I en el cas de Marià Villagómez, descobrir fins a quin punt la voluntat de normativització de la llengua podia ofegar en el seu cas l'accent d'Eivissa.

Però si és dels que pensa que, per llegir un gran poeta, res millor que un gran actor, avui té una cita obligada: *Vinyoli per Vinyoli*, a càrrec de Lluís Soler, a les set de la tarda, a l'Auditori de la Pedrera. ≡

DAVID VERDAGUER
NATALIA TENA

★★★★★
"Bonita, tierna,
divertida y muy real."
- CINEMANÍA

"Irresistible."
- EL MUNDO

"Destila inteligencia.
Una historia de amor
muy bien interpretada."
- VARIETY

"Un intenso y
conmovedor
romance para
la era tecnológica."
- INDIEWIRE

5 GANADORA DE
BIZNAGAS
MEJOR PELÍCULA
MEJOR DIRECTOR
MEJOR ACTRIZ
MEJOR GUION NOVEL
PREMIO DE LA CRÍTICA

FESTIVAL DE MÁLAGA
CINE ESPAÑOL

SXSW 2014
PREMIO ESPECIAL DEL JURADO
MEJOR INTERPRETACIÓN

10.000 KM

UN AÑO, DOS ORDENADORES Y UN OCÉANO ENTRE ELLOS

YA EN CINES

NO RECOMENDADA A MENORES DE 12 AÑOS